

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽ/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014010127
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9014010127.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: MAC TV, s.r.o., so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpeného Mgr. Petrom Ďurčekom, advokátom a konateľom spoločnosti Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. RP/055/2014 zo dňa 23. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu na prerušenie odvolacieho konania do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014 vedeného na Krajskom súde v Bratislave a postúpenie návrhu na zaujatie stanoviska k záveru, či § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, v znení neskorších predpisov je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom ESLP Ústavnému súdu Slovenskej republiky, n e v y h o v u j e.

Rozhodnutie odporcu č. RP/055/2014 zo dňa 23. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľovi ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podaného opravného prostriedku vo výške 500 € (päťsto eur) na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Odporca rozhodnutím č. RP/055/2014 zo dňa 23. septembra 2014, vydaným v správnom konaní č.

555/SKO/2014, postupom podľa ust. § 71 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii účinného v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“ alebo „zákon o vysielaní a retransmisii“) rozhodol o tom, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že v dňoch 29.05.2014, 30.05.2014 a 31.05.2014 neodvysielal na televíznej programovej službe JOJ oznam o porušení zákona, uložený Radou ako sankciu rozhodnutím Rady č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielačom čase určenom Radou, za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. uložil sankciu - pokutu podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona vo výške 10 000 €.

Súčasne vyslovil, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a že v zmysle § 67 ods. 16 zákona je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporcu podal v zákonnej lehote opravný prostriedok navrhovateľ z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní odporcu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie je nezákonným opakovaním trestania za rovnaký skutok s cieľom bez právneho dôvodu obmedziť slobodu prejavu žalobcu a zároveň predstavuje neprimeraný zásah do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie, pretože napriek objektívnej existencii konania o preskúmanie podkladového rozhodnutia je od žalobcu prostredníctvom sankcie a následnej hrozby ďalších sankcií vyžadované odvysielanie núteného prejavu, ktorý je v rozpore s jeho vôľou. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie žalovanej č. RO/001/2014, ktorým uložila žalobcovi sankciu - povinnosť odvysielat' oznam o porušení zákona, ktoré navrhovateľ napadol žalobou na Krajský súd v Bratislave, o ktorej nebolo dosiaľ rozhodnuté. V prípade, ak žalobca využil všetky prostriedky súdneho prieskumu rozhodnutia, je v súlade s právom na spravodlivé súdne konanie, aby bolo o nich rozhodnuté pred tým, ako budú tvoriť podklad pre ďalšiu rozhodovaciu, sankčnú prax Rady. V prípade, ak by došlo k splneniu rozhodnutia pred tým, ako bude rozhodnuté o jeho zákonnosti, účinky splneného rozhodnutia by boli nezvratné aj v prípade, ak by žalobca so svojou žalobou o preskúmanie rozhodnutia bol úspešný. Rozhodnutia o uložení povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona sú právoplatné dňom doručenia, pretože zákon neumožňuje podať voči nim opravný prostriedok. Rozhodnutie o povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona zasahuje do materiálnej sféry žalobcu a účinky jeho vykonania určujú, aby takéto rozhodnutie nebolo nezákonné, neexistovala pochybnosť o jeho správnosti. Pochybnosť o správnosti v danej veci existuje, a preto bolo napadnuté žalobou.

Podľa jeho názoru, Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže pokračovať a rozhodnúť o odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu, je povinný prerušiť konanie z dôvodu, že konanie o odvolaní závisí od posúdenia prejudiciálnej otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, otázky, či rozhodnutie o povinnosti žalobcu odvysielat' oznam o porušení zákona bolo zákonné alebo nie. Je teda v súlade s právom žalobcu, aby najvyšší súd počkal s konaním a rozhodnutím o odvolaní až do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. RO/001/2014. Postup žalovanej nie je zákonný, pretože vedie k neprípustnému opakovanému trestaniu žalobcu za rovnaké porušenie povinností podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona. Je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom garantovaných práv žalobcu na spravodlivé súdne konanie, zákazu opakovaného trestania za ten istý skutok a zákazu ukladania neprimeraných trestov, aby ustanovenia zákona o vysielaní umožňovali žalovanej ukladať sankcie a pri ich nesplnení ukladať sankcie z nesplnených sankcií, pretože takýto postup žalovanej predstavuje opakované trestanie za porušenie povinnosti, o ktorej bolo už právoplatne rozhodnuté, a na základe ktorej už bola uložená sankcia. Je vylúčené, aby žalovaná ukladala opätovnú sankciu v prípade, ak by žalobca včas neuhradil uloženú pokutu, pretože takýto postup by viedol k neprimeranému a opakovanému trestaniu za to isté porušenie, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Zároveň je neprípustné, aby žalovaná mohla opakovane ukladať finančné sankcie za nesplnenie právoplatného rozhodnutia ním uloženej sankcie.

Na základe uvedených dôvodov žiadal žalobca, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného

zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zároveň navrhol, aby odvolací súd prerušil odvolacie konanie až do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia žalovanej číslo RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014 a postúpil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na zaujatie stanoviska k záveru, že ustanovenie § 16 ods. 3 písm. k) zákona o vysielaní je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom. Navrhol, aby odvolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

II.

Odporca vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 14.04.2015 uviedol, že dňa 23.09.2014 rozhodnutím číslo RP/055/2014 rozhodol o uložení sankcie, pokuty 10 000 € za to, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. tým, že v dňoch 29.05.2014, 30.05.2014 a 31.05.2014 neodvysielal na televíznej programovej službe JOJ oznam o porušení zákona, uložený Radou ako sankciu rozhodnutím Rady č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou.

Uviedol, že rozhodnutia odporkyne o uložení sankcie za porušenie § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. už boli predmetom prieskumu na Najvyššom súde Slovenskej republiky v konaniach sp. zn. 5Sž/94/2005 a 5Sž/128/2002, v ktorých rozhodnutia odporkyne ako zákonné potvrdil.

Nesúhlasil s námietkou navrhovateľa o opakovanom trestaní za rovnaký skutok, pretože je zrejmé z rozhodnutí RO/001/2014 a RP/055/2014, že navrhovateľ bol sankcionovaný za dva rozdielne skutky, ktorými došlo k naplneniu skutkových podstát odlišných správnych deliktov. Odvysielaním príspevku „Dlhá cesta pošty“ v rámci programu „Veľké noviny“ v rozpore s ustanovením § 16 ods. 3 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. v takej miere, že bolo nevyhnutne účelné a potrebné aby sa verejnosť o tomto porušení zákona dozvedela, došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu, za ktorý bola navrhovateľovi uložená sankcia - odvysielat' oznam o porušení zákona. Neodvysielaním oznamu o porušení zákona došlo k naplneniu skutkovej podstaty odlišného správneho deliktu, a to k porušeniu § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z., za čo bola navrhovateľovi uložená sankcia - pokuta vo výške 10 000 €. Odvysielanie oznamu o porušení zákona je osobitným druhom sankcie, ktorú môže Rada uložiť, ak vysielateľ vysielal programy alebo iné zložky programovej služby v rozpore z § 16 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) a b), § 19 a § 20 ods. 1 a 4 a je účelné a potrebné, aby sa verejnosť o tomto porušení dozvedela. Zákonodarca zároveň zakotvil povinnosť odvysielat' oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou aj medzi základné povinnosti vysielateľa v ustanovení § 16 ods. 3 písm. k) zákona, čím jej priznal okrem postavenia sankcie aj postavenie základnej povinnosti vysielateľa, ktorej nedodržaním dochádza k spáchaniu správneho deliktu, za ktorý je odporkyňa oprávnená uložiť príslušnú sankciu.

K námietke ohľadom obmedzenia slobody prejavu bez existencie proporcionality takéhoto obmedzenia v demokratickej spoločnosti odporkyňa uviedla, že požiadavka odvysielat' oznam o porušení zákona je zakotvená v právnom poriadku Slovenskej republiky. Právo na slobodu prejavu je obmedzené na základe zákona, pričom takéto obmedzenie slobody prejavu umožňuje článok 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. V prípade povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. je možné skúmať jedine zachovanie princípu adekvátnosti zasahovania správneho orgánu do slobody spravovaného subjektu v jej najširšom zmysle. Zákonodarca túto povinnosť do právneho poriadku zaradil a upravil aj sankčnú zodpovednosť subjektu pri nesplnení, a preto zásah správneho orgánu do slobody spravovaného subjektu pri jej prípadnom vynucovaní posúdil ako adekvátny. Povinnosť stanovená do § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. je formulovaná jednoznačne a nie je daný priestor na akúkoľvek správnu úvahu. V danom prípade navrhovateľa neodvysielal oznam o porušení zákona v zmysle rozhodnutia odporkyne, čo automaticky zakladá rozpor so zákonom.

V prípade uloženia povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona vo vzťahu k jeho vykonateľnosti

odporca uviedol, že rozhodnutie č. RO/001/2014 nezakladá možnosť exekučného vynútenia uloženej povinnosti odovysieľať oznam o porušení zákona. Navrhovateľ podal na Krajský súd v Bratislave žalobu proti predmetnému rozhodnutiu a zároveň žiadal o odloženie vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave žiadosti o odloženie vykonateľnosti rozhodnutia nevyhovel. V danom prípade platná právna úprava nespája so situáciou, keď nedôjde k dobrovoľnému splneniu povinností - odovysieľať oznam o porušení zákona, uloženej rozhodnutím, účinky vo vzťahu ku ktorým by bolo možné rozhodnúť o ich odložení. Tvrdenie navrhovateľa o opakovanom trestaní za rovnaký skutok je zjavne účelové a nedôvodné. Navrhovateľ mal aj v prípade uplatnenia postupu podľa § 247 a nasl. O.s.p. povinnosť odovysieľať oznam o porušení zákona. V čase rozhodovania odporcu o uložení sankcie za porušenie § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z., bolo rozhodnutie RO/001/2014 právoplatné a vykonateľné a ak nedôjde k jeho zrušeniu, nie je ho možné za iné ako právoplatné a vykonateľné ani považovať, pričom okolnosť, že je predmetom prieskumu, nie je pre dané správne konanie relevantná. V tejto súvislosti poukázal odporca na ustanovenie § 250l ods. 1 v spojení s ustanovením § 250i ods. 1 O.s.p.

V prípade prijatia argumentu navrhovateľa, že povinnosti odovysieľať oznam o porušení zákona musí predchádzať právoplatné rozhodnutie o jeho zákonnosti v rámci súdneho prieskumu, by sankcia - povinnosť odovysieľať oznam o porušení zákona stratila akékoľvek opodstatnenie vzhľadom na veľký časový odstup od spáchania skutku až po právoplatné súdne rozhodnutie vo veci.

Obdobná situácia už bola predmetom prieskumu na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý postup odporkyne opakovane potvrdil. Poukázal na právny názor vyjadrený v jeho rozhodnutiach sp. zn. 6SŽ/11/2013, 6SŽ/28/2011, 3SŽ/2/2013, 4SŽ/1/2014.

Z dôvodu, že rozhodnutie číslo RP /055/2014 v dôsledku podania opravného prostriedku nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť, odporca považuje návrh na odloženie jeho vykonateľnosti za zbytočný a nerealizovateľný. Takisto nesúhlasil s prerušením konania za účelom predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Odporca žiadal súd, aby napadnuté rozhodnutie potvrdil.

III.

Pred tým, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky pristúpil k preskúmaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia odporcu, bolo potrebné sa vysporiadať s návrhmi navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. Navrhovateľ žiadal konanie prerušiť z dôvodu, že na Krajskom súde v Bratislave prebieha konanie, ktoré má zásadný význam pre odvolacie konanie, pretože jeho predmetom je posúdenie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. RO/001/2014. Dôvodom pre prerušenie konania podľa názoru navrhovateľa je aj získanie stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky k rozporu § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z. s Ústavou SR a Dohovorom.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., súd konanie preruší, ak

b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka vecí, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

Podľa ods. 2 písm. c) predmetného ustanovenia, súd konanie preruší aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle uvedeného ustanovenia, súd preruší konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. len v prípade, ak sám dospeje k názoru, že nastal dôvod na prerušenie a nie ak k takémuto názoru dospel účastník konania (R 53/1999).

Najvyšší súd Slovenskej republiky nedospel k názoru, že všeobecne záväzný predpis, upravujúci postup v danej veci je v rozpore s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou, a preto nenastal dôvod pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. Svoju úvahu ohľadom súladu aplikovaného právneho predpisu s ústavou a Dohovorom uvedie nižšie.

V čase, kedy príslušný senát Najvyššieho súdu SR na základe platného rozvrhu práce pristúpil k preskúmaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia odporcu, Krajský súd v Bratislave rozhodol o žalobe navrhovateľa v konaní sp. zn. 1S/156/2014, predmetom ktorej bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014. Krajský súd rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2015, žalobu zamietol po tom, ako dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014 bolo vydané v súlade so zákonom. Prerušenie konania o odvolaní navrhovateľa voči rozhodnutiu odporcu č. RP/055/2014 podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., z dôvodu prebiehajúceho iného, veci sa týkajúceho konania, už preto stratilo svoje opodstatnenie.

Z uvedených dôvodov súd návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c), nevyhovel.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcu odporcu a právneho zástupcu navrhovateľa na nariadenom pojednávaní súdu dňa 29.06.2016 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je nedôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporcu - správneho orgánu, ktorým bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona o vysielaní a retransmisii.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že odporca opakovane oznámil navrhovateľovi začatie správneho konania č. 555/SKO/2014 vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. k) zák. č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s tým, že na televíznej programovej službe JOJ v dňoch 29.05.2014, 30.05.2014 a 31.05.2014 neodvysielal oznam o porušení zákona na základe rozhodnutia Rady č. RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014. V oznámení bolo uvedené, že Rada na svojom zasadnutí dňa 08.04.2014 rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. tým, že dňa 08.10.2013 v čase o cca 19:30 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ v programe „Veľké noviny“ príspevok „Dlhá cesta pošty“, v ktorom neboli žiadnym spôsobom sprostredkované relevantné informácie týkajúce sa procesu vyhotovovania a doručovania súdnych rozhodnutí a tiež nebolo v relevantnej miere sprostredkované stanovisko dotknutých súdov, čím nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť predmetného programu. Vysielateľovi bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. sankcia - odvysielateľ oznam o porušení zákona. Vysielateľ bol povinný odvysielateľ oznam bezprostredne pred tromi najbližšími po sebe nasledujúcimi odvysielaniami programu „Veľké noviny“, počnúc 3. dňom od doručenia rozhodnutia a zároveň bezodkladne oznámiť Rade termín odvysielania oznamu. Rozhodnutie číslo RO/001/2014 bolo vysielateľovi doručené dňa 26.05.2014, z čoho vyplynulo, že oznam o porušení mal byť odvysielaný v dňoch 29.05., 30.05. a 31.05.2014 pred programom „Veľké noviny“. Oznámenie o odvysielaní oznamu vysielateľ nedoručil, a preto bol vykonaný monitoring, ktorým bolo zistené, že oznam o porušení zákona nebol navrhovateľom odvysielaný. Keďže navrhovateľ neodvysielal v rozpore s rozhodnutím číslo RO/001/2014 oznam o porušení zákona, mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z.

Navrhovateľ na oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 07.07.2014 a na výzvu k podaniu

vyjadrenia k podkladom pre rozhodnutie, zo dňa 15.08.2014, nereagoval.

Odporca dňa 23.09.2014 následne rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. tým, že v dňoch 29.05.2014, 30.05.2014 a 31.05.2014 neodvysielal na televíznej programovej službe JOJ oznam o porušení zákona, uložený Radou ako sankciu rozhodnutím Rady číslo RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielat' oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou, za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona číslo 308/2000 Z.z., vo výške 10 000 €.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) citovaného zákona.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti, tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba to, či toto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti, druhej hlavy.

Podľa ust. § 4 ods. 1 až 3 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii platného a účinného v rozhodnom čase, poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. g/, h/, m/ zák. č. 308/2000 Z.z., do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiiu bez oprávnenia, žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby.

Podľa ust. § 16 ods. 3 písm. b) a k) zákona č. 308/2000 Z.z., vysielateľ je povinný

b) zabezpečiť objektivitu a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru,

k) odvysielateľ oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len "oznam o porušení zákona") a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom radou.

Podľa ust. § 64 ods. 1 až 7 zákona č. 308/2000 Z.z.,

(1) Za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

a) upozornenie na porušenie zákona,

b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,

c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,

d) pokutu,

e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

(2) Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 4, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].

(3) Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

(4) Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Za deň, keď sa rada dozvedela o porušení povinnosti podľa odseku 1, sa považuje deň prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona na zasadnutí rady.

(5) Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

(6) Proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) až e) možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady; podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) nemá odkladný účinok.

(7) Ak bol podaný opravný prostriedok podľa odseku 6 a súd nezruší rozhodnutie rady, sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ak odsek 6 neustanovuje inak. Ak súd rozhodnutie rady zruší a vec vráti na nové konanie, rada rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu. Uložená sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 65 zákona č. 308/2000 Z.z., povinnosť odvysielateľ oznam o porušení zákona môže rada vysielateľovi uložiť, ak vysielateľ vysielal programy alebo iné zložky programovej služby v rozpore s § 16 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) a b), § 19 a § 20 ods. 1 a 4 a je účelné a potrebné, aby sa verejnosť o tom porušení dozvedela; rozsah, formu a vysielací čas určí rada.

Podľa ust. § 67 ods. 5 písm. f) zákona č. 308/2000 Z.z., Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak neodvysielal oznam o porušení zákona alebo nedodržiaval podmienky na jeho zverejnenie, ktoré určila rada [§ 16 ods. 3 písm. k)].

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný

predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ v preskúvanom správnom konaní nevyužil svoje právo na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu zo strany správneho orgánu, ani nenavrhoval vykonanie iných dôkazov, s odporcom napriek dvom výzvam nespolupracoval, teda ani nevzniesol pochybnosti k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, uvedených v oznámení o začatí správneho konania.

Z obsahu administratívneho spisu, ako aj vyjadrení účastníkov konania je nesporné, že žalobcovi bola rozhodnutím číslo RO/001/2014 uložená povinnosť odovyslať oznam o porušení zákona. Predmetná sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. bola navrhovateľovi uložená z dôvodu porušenia povinností vysielateľa, ktorého skutková podstata je definovaná v ustanovení § 16 ods. 3 písm. b) zákona.

Sankcia - povinnosť odovyslať oznam o porušení zákona bola odporcom uložená (rozhodnutie č. RO/001/2014) z dôvodu, že v odovyslanom programe programovej služby JOJ „Veľké noviny“ dňa 08.10.2013, v čase o cca 19:30 hod., neboli žiadnym spôsobom sprostredkované relevantné informácie týkajúce sa procesu vyhotovovania a doručovania súdnych rozhodnutí a tiež nebolo v relevantnej miere sprostredkované stanovisko dotknutých súdov, čím nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť predmetného programu, čím navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z.. Navrhovateľ uložení povinnosť, odovyslať oznam o porušení zákona v určenom čase, nesplnil.

Sankcia - pokuta vo výške 10 000 € (rozhodnutie č. RL/055/2014) bola odporcovi uložená za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. z dôvodu, že odporca neodovyslel na

televíznej programovej službe JOJ oznam o porušení zákona uložený Radou.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ porušil dve rôzne, samostatné povinnosti vysielateľa, vyplývajúce z vyššie uvedených ustanovení zákona číslo 308/2000 Z.z. Nie je preto dôvodná námietka navrhovateľa, že je dva krát sankcionovaný za ten istý správny delikt. Navrhovateľovi boli uložené dve samostatné sankcie za naplnenie dvoch rôznych skutkových podstát dvoch správnych deliktov.

Z právnej úpravy vyplývajúcej z ust. § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) až e) možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady. V zmysle uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že proti rozhodnutiu Rady, ktorým bola vysielateľovi uložená sankcia „odvysielat’ oznam o porušení zákona“ podľa § 64 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, nie je možné podať riadny opravný prostriedok, a teda rozhodnutie nadobúda právoplatnosť okamihom doručenia. Takéto rozhodnutie je preskúmateľné súdom postupom podľa druhej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na základe žaloby (§ 247 a nasl. O.s.p.).

Rozhodnutie odporcu číslo RO/001/2014 zo dňa 08.04.2014 napadol navrhovateľ žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní č. 1 S/156/2014-31 zo dňa 16.04.2015 tak, že súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zhode s názorom odporcu dospel k záveru, že povinnosť odvysielat’ oznam o porušení zákona, nezakladá možnosť exekučného vynútenia uloženej povinnosti. K plneniu povinností vysielateľa, možno tohto nepriamo „donútiť“ len v rámci ďalšieho sankčného postihu, v súlade so zákonom. V konaní prebiehajúcom na Krajskom súde v Bratislave č. 1 S 156/2014 nebolo vyhovené návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia č. RO/001/2014 a žaloba o preskúmanie tohto rozhodnutia bola zamietnutá.

Odvolací súd nemôže súhlasiť s názorom navrhovateľa ohľadom jeho opakovaného trestania a nespravodlivého procesu. Súd pristupujú k preskúmvaniu a posudzovaniu každej veci individuálne. Je zrejmé, že prípade, ak by preskúmaním rozhodnutia č. RO/001/2014 dospel krajský súd k záveru, že je nezákonné a v tomto dôsledku by došlo k jeho zrušeniu, odpadol by aj dôvod - podmienka pre uloženie sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. d) pre nesplnenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z. Rozhodnutie, ktorým by bola sankcia uložená, by sa stalo nezákonným, najvyšší súd by musel v tomto konaní na uvedenú okolnosť prihliadať a preskúmvané rozhodnutie zrušiť. Takáto situácia však nenastala, rozhodnutie č. RO/001/2014 (tvoriace podľa navrhovateľa „podklad“ pre rozhodnutie č. RL/055/2014), bolo v čase súdneho prieskumu rozhodnutia č. RL/055/2014 právoplatným rozsudkom súdu potvrdené, a preto z dôvodu nesplnenia povinnosti, ktorá pre navrhovateľa vyplynula z rozhodnutia č. RO/001/2014, bol odporca povinný pristúpiť k uloženiu pokuty podľa § 64 ods. 1 a 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Je potrebné zároveň uviesť, že dôvodom pre uloženie pokuty nebolo predchádzajúce rozhodnutie č. RO/001/2014, ale konanie navrhovateľa - nerešpektovanie povinnosti, ktorá z neho vyplynula.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa čl. 26 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Cenzúra sa zakazuje.

Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Z uvedenej právnej úpravy zakotvenej v Ústave Slovenskej republiky, ako aj v Dohovore vyplýva, že právo na slobodu prejavu nie je absolútne. Je v právomoci štátu, zákonom ustanoviť také právne prostriedky, ktorými môže obmedziť právo na slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných (čl. 26 ods. 2 Ústavy SR), bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci (čl. 10 ods. 2 Dohovoru).

Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 307/2014: “Zákonné obmedzenie slobody prejavu médií požiadavkou na objektívne a nestranné informovanie v rámci spravodajských programov a politicko-publicistických programov a s tým spojenou právomocou Rady pre vysielanie a retransmisii ukladať sankcie za porušenie tohto ustanovenia je potrebné v pluralitnej demokratickej spoločnosti vykladať rigorózne v súvislosti s ochranou práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranou verejného zdravia a mravnosti v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy ako individuálneho správneho aktu.

Zákonodarca zákonom č. 308/2000 Z.z. zveruje do právomoci Rady presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisii a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom (§ 4 ods. 1, 2 zákona č. 308/2000 Z.z.). Do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa zákona o vysielaní a retransmisii a podľa osobitných predpisov, ako aj ukladať sankcie vysielateľom za porušenie právnej povinnosti (§ 5 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.).

Najvyšší súd už viackrát vo svojich rozhodnutiach v obdobných veciach judikoval, že je v právomoci

odporcu sankcionovať navrhovateľa za porušenie povinností vysielateľa vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Je zároveň povinnosťou navrhovateľa ako vysielateľa rešpektovať rozhodnutia Rady (§ 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z.) ako orgánu vykonávajúceho dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu. Zákon teda jednoznačne stanovuje práva a povinnosti vysielateľov, prevádzkovateľov retransmisie aj Rady pre vysielanie a retransmisiu. Z vyššie uvedených ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. vyplynula pre navrhovateľa povinnosť odvyselať oznam o porušení zákona podľa rozhodnutia Rady, ako i povinnosť odporcu pristúpiť k uloženiu sankcie za nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 16 ods. 3 písm. k) tohto zákona. Uloženie sankcie ako negatívneho dôsledku porušenia právneho predpisu alebo zákonom uložennej povinnosti, má význam tak represívny, ako aj preventívny a výchovný, pričom je zároveň štandardným prostriedkom na dosiahnutie nápravy v demokratickej spoločnosti. Nemôže byť preto v rozpore s ústavnými princípmi, a medzinárodnými dohovormi, trvať na dodržiavaní zákonom upravených povinností a docieľiť ich splnenie (ak neboli splnené dobrovoľne) aj prostredníctvom sankčného postihu. V danom prípade nebol iný spôsob ako docieľiť splnenie povinnosti navrhovateľa - odvyselať oznam o porušení zákona, len prostredníctvom uloženia sankcie ako represívneho prostriedku, pôsobiť na vysielateľa.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom vysloveným v napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení odporcu, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona o vysielaní a retransmisii. Jeho rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 Správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona o vysielaní a retransmisii, bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 500 € rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, z dikcie ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.